

HANDREIKING HOE BETREK JE DE KERK?

Deze handreiking is bedoeld als een praktische ondersteuning voor sociaal professionals en adviseurs beleid in het sociaal domein om beter samen te kunnen werken met reformatorische burgers en kerken.

Introductie – Voor reformatorische burgers is het bezoeken van de kerkdiensten enorm belangrijk. De kerk is zowel een gebouw als een gemeenschap. In het gebouw komt de gemeenschap samen om samen te zingen, te bidden, uit de bijbel te lezen en naar de preek te luisteren. Een kerkenraad en de predikant geven leiding.

De kerk als gemeenschap

De kerkelijke gemeenschap is van grote betekenis voor de reformatorische burger. Er is veel contact, zowel georganiseerd als informeel. Het religieuze en culturele worden hier door elkaar beïnvloed.

De hulpvrager is onderdeel van deze gemeenschap en haar normen en waarden. In die zin is er sprake van een wij-cultuur. Daarom kan het belangrijk zijn om mensen uit de kerk te betrekken bij de hulp. Dat kan op de volgende manieren:

Betrekken bij de hulpverlening

Je kunt het meevragen van een predikant of ambtsdrager zien als het meevragen van ieder ander – een familielid of goede vriend. Wie er gevraagd wordt, hangt af van wie al bekend is met de hulpvraag van de cliënt.

Het meevragen een ambtsdrager uit de kerk die belast is met de pastorale zorg (een ouderling) of predikant kan verrijkend zijn bij huwelijksproblematiek of opvoedingsvragen. Hij kan dan een brug slaan tussen de religieuze aspecten en de hulpverlening, of kan behulpzaam zijn bij de inbedding van de hulpverlening in de leefwereld van de hulpvrager.

Houd er rekening mee dat reformatorische gezagsdragers in het pastoraat niet altijd goede kennis hebben van hulpverlening en soms geneigd zijn hulpvragen vooral als morele vragen te beantwoorden. Mag het wel of mag het niet. Daarmee kunnen hulpvragers of pastoranten soms beklemd raken. Reformatorische hulpverleningsorganisaties zijn juist op dit terrein erg deskundig en kunnen ook meedenken over de vraag of het raadzaam is de kerk of de ambtsdrager er bij te betrekken. Vraag bij twijfel om een collegiaal consult bij organisaties als Agathos, De Vluchtheuvel, Eleos, KOC of Stichting Schuilplaats.

Praktijkdilemma

In mijn gesprekken met meneer en mevrouw, merk ik dat 'de kerk' telkens aanwezig is. Meneer zegt dan "maar dat doen we niet bij ons, echtscheiding dat willen wij niet, dat doen wij niet". En ik vraag me af, wie is dan ons en wij? Kan ik vragen of ze bij het volgende gesprek iemand meenemen uit de kerk?

Beslissen

Wat als een kerkelijke achterban het niet eens is met wat er in de hulpverlening gebeurt? Je kunt als hulpverlener dan investeren in het contact met de kerk. De loyaliteit van de hulpvrager komt dan niet verder onder druk te staan. Maar het kan ook zijn dat de hulpvrager de mogelijkheid om de kerkelijke achterban te betrekken zelf afwijst.

Hulp krijgen van de gemeenschap

- Gezinnen zien elkaar in de context van kerk en de (reformatorische) school. Het besef niet als enige problemen te hebben of te weten dat problemen erbij horen (normaliseren) kan de laagdrempelige stap naar een andere ouder makkelijker maken.
- In sommige gemeenten is er een kerkelijke O-delijns opvangmogelijkheid: gezinnen die hun huis openstellen voor kinderen van gemeenteleden.
- Omdat de gemeenschap een belangrijke rol speelt in het leven van reformatorische christenen is deze altijd “aanwezig” tijdens het hulpverleningsproces. Of dit nu uitgesproken wordt of niet. Het kan zeer helpend zijn als zij betrokken wordt in het hulpverleningsproces. Als hulpverlener heb je toestemming (mandaat) nodig om de gemeenschap te betrekken. Dit mandaat kan door hulpvragers gegeven worden aan jou, de persoon van de sociaal professional. Maar ook een organisatie kan in zijn algemeenheid mandaat gegeven worden.

Verder lezen

In de handreikingen huwelijksproblemen en huiselijk geweld vind je een verdere uitwerking van het betrekken van het netwerk en de kerk.